

ΦΟΙΒΟΣ

ΕΠΙΜΗΝΙΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΙΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ

ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΕΙΨΕΙ ΙΑΤΡΟΥ

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΠΥΡΡΑ

Ετησία συν. προπλ. φ. 5. Διὰ τὸ ἐξωτ. 5.50 μετὰ τοῦ Παραφοίτου καὶ Ἡλίου

ΕΤΟΣ ΙΘ'. — Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουλίου 1897. — ΑΡ. 7.

Παρακαλοῦνται οἱ μὴ εἰσέτι ἀποσταλάντες τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν εἰς τὸν κοινωφελῆ «Φοῖβον» ἑ. ἑ. ἀποστέλλαι ταύτην τὸ ταχύτερον ταχυδρομικῶς εἰς γραμματόσημα ἑλληνικὰ ἢ γαλλικὰ ἀφαιρουμένων ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.

ΥΓΙΕΙΝΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

ΠΕΡΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ἐν Γαλλίᾳ θεωρεῖται ἡ σελήνη καταστρεπτικὴ εἰς τὰ φυτὰ καὶ ὥρισμένας ἐποχάς, ἰδίως ἐν ὥρᾳ βλαστήσεως, ὅταν συμπέσῃ νέα σελήνη κατὰ τὴν 24 Ἀπριλίου καὶ πανσέληνος κατὰ τὴν 12 Μαΐου, ὅτε συμβαίνει ἐπὶ τῶν φυτῶν ἐρυθρότης (σκαρία ἢ ἐρυσίθη). Τὴν πανσέληνον ταύτην καλοῦσιν ἐρυθρὰν σελήνην.

Κατὰ τὴν 25 Μαρτίου, καὶ ἂν ἐπισυμβαίνει παγέτωδες ψυχρός, ὅταν δ' οὐρανὸς εἴνῃ ἀνέφελος, οἱ κάλυκες (μπουμπούκια) καταψύχονται καὶ νεκροῦνται ἐκ τοῦ Ἡλίου τῆς ἡμέρας.

Κατὰ δὲ τὸν Ἀπρίλιον μῆνα αἱ μὲν ἡμέραι εἰσὶ θερμαί, αἱ δὲ νύκτες ψυχραὶ καὶ τόσον μᾶλλον, καὶ ὅσον δ' οὐρανὸς εἴνῃ

1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1897.

αἴθριος, ἡ δὲ σελήνη λάμπει περισσότερο. Ταῦτα παρίστανται καταφανέστερα κατὰ τὴν πανσέληνον τοῦ μηνὸς τούτου. Οἱ δὲ ναυτικοὶ λέγουσι διὰ τὴν πανσέληνον ταύτην ἰδίως, ὅτι τρώγει τὰ περὶ αὐτὴν νέφη, ἂν ᾧσι τοιαῦτα. Τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ζωοῦ φωτὸς καὶ τοῦ θερμογόνου, ἅπερ ἐκπέμπει ἡ σελήνη δι' ἀντανάκλασιν. Ἀρκεῖ μικρὸν ποσὸν θερμότητος ἐπὶ τῶν ἀνω στρωμάτων τῆς ἀτμοσφαίρας ὥπως ἀραιώσῃ τὰ κυστίδια καὶ τὰ μεταβάλλῃ εἰς πομφόλυγας ἀτμῶν· ἐκτὸς ἔαν τὰ ἀνω στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας ᾧσι κεκορεσμένα ἀτμοῦ.

Ἐάν κατὰ τὴν ἐαρινὴν τροπὴν τοῦ Ἡλίου, ἥτις γίνεται τὴν 9 Ἰουνίου, συμπέσῃ νὰ γίνῃ πανσέληνος 8 ἡμέρας πρὶν ἢ μετὰ, γίνονται ἀτμοσφαιρικά ταραχά, βρονταί, βροχαί κτλ. Εἰς δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἡ ἀτμοσφαῖρα γίνεται κατὰ πιν ἐπίνοσος εἰς διαλείποντας καὶ τυφοειδεῖς πυρετούς.

Ἡ πρὸς τὸν Ἡλίον ἐπιφάνεια τῆς σελήνης ἐν πανσέληνῳ ἔχει 700° θερμότητά, ἄλλ' ἡ θερμότης αὕτη ἢ τόσον μεγάλη ἐρχομένη ἀκτινοβολικῶς εἰς τὴν Γῆν καὶ διερχομένη διὰ τῆς ἀτμοσφαίρας ἀπορροφᾶται ὑπ' αὐτῆς ὁλοσχερῶς καὶ μόνον φθάνει ἐπὶ τῆς Γῆς τὸ φῶς τῆς. Ἐπὶ τῶν ὑψηλοτέρων ὁμῶς χωρῶν εἰς ὕψος περὶ τὰ 700 μέτρα, ὡς ἐστὶν τὸ τῆς Τριπάλειας ὄρεδιον, κατὰ τὴν νύκτα τῆς πανσέληνου καὶ ὀλίγον πρὶν καὶ μετὰ ἢ ἐκ τῆς Σελήνης θερμότης εἰς τὸν ὀδοιποροῦντα ὑπ' ἀνέμελον οὐρανὸν γίνεται ἐκπαισθητή. Ὑπολογίσθη ὅτι εἰς ὕψος 3,500 μέτρων ἡ σεληνιακὴ θερμότης εἶνε ἴση πρὸς τὴν θερμότητα τὴν ἐκπεμπομένην ὑπὸ τῆς φλογὸς λαμπράδος ἐν ἀποστάσει 2 μέτρων.

Ὅπως λοιπὸν τὸ φῶς τῆς Σελήνης διασκεδάζει τὰ νέφη, ὅταν ἡ ἀτμοσφαῖρα δὲν εἶνε κεκορεσμένη ἀτμῶν.

Ὑπάρχει καὶ ἄλλη αἰτία.

Πᾶσα αὔξις τῆς πίεσεως τῆς ἀτμοσφαίρας διασκεδάζει τὰ νέφη. Κατὰ τὴν πανσέληνον τοῦ Ἀπριλίου ἡ ἀτμοσφαῖρα πυκνοῦται, ἐπομένως πιέζει μάλλον. Οὕτως γίνεται αἰθρία τὴν νύκτα, καὶ ἡ αὔξις τοῦ ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς ἀκτινοβόλου θερμογόνου παράγει ψυχρὰ καὶ κατάψυξιν καὶ ἐπιφέρει ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς.

Βεβαιοῦνται ταῦτα καὶ πειραματικῶς. Ἐάν τεθῇ λεία καὶ ὁμαλὴ θαλινὴ ἐπιφάνεια ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Σελήνης ἐπὶ ὥρας τινας, καλύπτεται ὑπὸ εὐρώτος (μούχλας) χρώματος πρασίνου. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶνε μέγα κατὰ τὰς πανσέληνους τῆς ἱσημερίας.

Κατὰ τὰς πανσέληνους ταύτας τὰ φυτὰ βλαστάνουσι περισσότερο, καθάπερ ὑπὸ τὸν Ἡλίον καὶ διαρκεῖ τοῦτο ἐπὶ 100 ὥρας. Οἱ σίκυες (ἀγγούρια) κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην αὐξοῦσι τὴν νύκτα μάλλον παράγοντα τριγμούς ἐκπαισθητούς. Καὶ πάντα τὰ φυτὰ κατὰ τὰς πανσέληνους κατέχονται ὑπὸ ὄργασμου πρὸς αὔξισιν. Τὰ φαινόμενα ταῦτα εἰσὶν καταδηλώτερα κατὰ τὸ ἔαρ, ὅτε οἱ ἴσοι τοῦ φυτοῦ εἶνε τρυφεροὶ καὶ ἡ Σελήνη εὐρίσκεται ἐγγύτερον τῆς Γῆς.

Ἐκ τούτου ἡ Σελήνη ἐπενεργεῖ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἰσχυρότερον διὰ τοῦ φωτός, διὰ τῆς θερμότητος καὶ διὰ τῆς ἡλέως.

Ἐν συνόλῳ εἰπεῖν ἡ ἐπιρροὴ τῆς Σελήνης ἐπὶ τῶν φυτῶν γίνεται μείζων, ἐπὶ τῆς Ἑαρινῆς ἱσημερίας μεταξὺ Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου, ὡς ἐπὶ τῆς φθινοπωρινῆς ἱσημερίας μεταξὺ Σεβρίου καὶ Ὀβρίου. Κατὰ τοὺς μῆνας τούτους ἡ βλάβη εἶνε μικρά, διότι τὰ φυτὰ εἰσι τρυφερά.

Κατὰ τὰς δύο ταύτας ἐποχὰς ἡ Σελήνη ἐπηρεάζει καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ τῶν ζώων. Ὁ διοργανισμὸς τοῦ σώματος ἐξάπτεται, ὡς ἂν γίνηται ἀλλαγὴ κλίματος. Διὰ τοῦτο οἱ καχεκτικοὶ καὶ ἀδυνάτου κράσεως πρέπειν ἀποφυλάττωνται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καὶ μάλιστα κατὰ τὰς νύκτας.

Νὰ μὴ μείνωσιν μετὰ τὰς ἀφὰς τῶν λύχνων ἐκτὸς τῆς οἰκίας καὶ καλῶς νὰ ἐνδύονται καὶ νὰ καλύπτονται.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΝΟΣΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

ΟΥΡΟΝ ΕΡΥΘΡΟΝ

Οἱ οὐροῦντες οὐρον ὑπέρυθρον, ἐξ οὗ χρωματίζεται τὸ οὐροδοχεῖον καὶ μένει καὶ ἱζημα, ὅπερ σημαίνει διατάραξιν τῆς τῶν νεφρῶν λειτουργίας καὶ παραγωγὴν οὐρικών ἀλάτων καὶ ὀξέων. Θεραπεύονται ὡσάκις πίνουσιν ὕδωρ μετὰ ποσὸν δισανθρακικῆς σόδας ὅσον λαμβάνει ἡ οὐρά μικροῦ κωταλίου γλυκοῦ καὶ ἐναλλὰξ λεμονάδαν. Οὕτως ἡμὲν σόδα οὐδετερόν τι τὸ οὐρικὸν ὀξύ ἢ δὲ λεμονάδα διαλύει τὸ οὐρικόν, καὶ οὕτω τὰ οὐρα γίνονται διαφανή.

Καθ' ἑκάστην δὲ πάσχωσαν πρέπει νὰ λαμβάνη ἑνὸς τῆς ἡμέρας ἑγχευμα σπερμάτων ἢ φύλλων ἀρκετοκομάρου (υπερσικαί) 4ρ 2 ἐν ὕδατι ζέοντι 25 δρ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΚΟΛΥΜΒΩΝΤΩΝ Ω·Ι·ΔΙΩΝ ΚΑΙ ΖΩ·Υ·ΦΙΩΝ

Ὑπάρχει παρὰ τοῖς φυσιολόγοις τὸ ζήτημα τῆς αὐτομάτου γενέσεως ὡς πρὸς τὴν παραγωγὴν τῶν ὀργανικῶν ὄντων. Οἱ μὲν τούτων παραδέχονται τὸ αὐτόματον τῆς γενέσεως, οἱ δὲ ὅτι πᾶν τὸ γεννώμενον, γεννᾶται ἐξ ὕδου καὶ οὕτω πληθύνουν τὰ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ζῶντα μικροζωάρια. Ἐπομένως κατὰ τὴν διάφορον διάθεσιν τῶν ἐπιφανειῶν ἐνθα διάφορα εἶδη ἐπιτίθενται ἐκ τῆς ἀτμοσφαίρας γεννᾶται διάφορον εἶδος ὀργανικῶν ὄντων.

Τὸν διίσχυρισμὸν τοῦτον ἀποδεικνύουσιν οὕτως.

Ἐὰν ἐν κεκλεισμένοις ἀγγείοις τεθῇ ὕδωρ, ληφθὲν ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἢ καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ ταύτην καὶ ἀφελθῇ οὕτως ἀρκετὴν καιρὸν ἀναπτύσσονται ἐν τῷ ὕδατι φυτὰ καὶ ζωῦρια μικροσκοπικά. Πόθεν λοιπὸν ταῦτα παρήχθησαν; Ἐκ τῆς ἀτμοσφαίρας. Καὶ ἰδοὺ πῶς τοῦτο ἀποδεικνύεται.

Διὰ σωλῆνος ἐκ λευκοχρύσου (platina), ὅστις εἶνε πεπυρακτωμένος διὰ μεγάλης θερμότητος, διέρχεται ὕδωρ, ὅπερ οὕτως μεταβάλλεται εἰς ἀτμοὺς, οἵτινες συμπυκνώνονται ἐν ἀγγεῖῳ πλήρῃ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, ὥστε κατὰ τὸ πλεῖστον νὰ ἔχῃ ὕδωρ. Ἐὰν ὁμοίως τεθῇ ἐντὸς φιάλης, ἐχοῦσης ὕδωρ, ἀπὸ καθαρισθεῖς διὰ μεγάλης θερμότητος μέχρις ἐρυθροῦ, τὸ ὕδωρ δὲν παράγει ὄντα. Ἐκ τούτων ἔπεται ὅτι ἡ ἀτμοσφαῖρα ἔχει ἐν αὐτῇ πᾶν εἶδος σπορᾶς μικροσκοπικοῦ καὶ ἐπὶ μεγαλειτέρου ἐνίοτε ὄντος, ἐπομένως ταῦτα ἐναποτίθενται ἐν τῷ ὕδατι καὶ διὰ τούτου πολλαχοῦ μετοχρυσίζονται.

Παρατηρήθη ὅτι ἐὰν ἐπὶ τοῦ ὕδατος τεθῇ ἀπὸ ληφθεῖς ἐκ διαφόρων μερῶν, ὡς ἐξ ἐξοχῆς, γραφείου, νοσοκομείου, σταύλων κλπ. ἀναπτύσσονται ἐν τῷ ὕδατι διάφορα πρὸς ἀλλήλα εἶδη ὄντων. Ἐκ τῆς ἰδέας ταύτης ἐξηγεῖται καὶ ἡ μετάδοσις τῶν διαφόρων καλ-λητικῶν καὶ ἐπιδημικῶν νόσων.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

ΛΕΥΚΩΜΑΤΟΥΡΙΑ

(Προσθήκαι εἰς τὴν σελ. 41 ἐ. ε. 10' περὶ τοῦ αὐτοῦ)

Ἀφίψημα σκύλλης (μπότσικα) ἀποτελούμενον ἐκ σκύλλης ξηρᾶς κόκκους 20, πολυγάλακτος δρ. 3 καὶ ὕδατος δρ. 100. Σύντρι-φον τὰς στερεὰς ὕλας καὶ βράσον μέχρις οὗ μένει δρ. 75, στράγγισον καὶ πρόσθεσις νιτρικοῦ αἰθέρος σταγμ. 30, σιραπιοῦ ἀπλοῦ δρ. 15 μ. κ. τ. χρ. ἀνὰ μίαν μεγάλην καταλίαν κατὰ δύο ὥρας.

Ἡ ἰωδοῦχος πότασσα ὑπὸ δόσιν κακ. 10 καθ' ἡμέραν ἀνὰ 5 πρωὶ καὶ ἐσπέρας ἐντὸς ὀλίγου ὕδατος σακχαροῦχος.

Ὁ καφὲς δις τρίς καὶ τετράκις τῆς ἡμέρας ἀνὰ ἓνα κυαθίσκον. Περίπατος πρωινός. Ἐπάλειψε ἐπὶ τῶν δεξτέρων πρωὶ καὶ ἐσπέρας δδυνήφατον Πύρλα. (Περὶ τῆς νόσου λευκωματούριαις δρ. «Φοῖβον» ἔτους Η' σελ. 149).

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΥΓΡΟΝ ΚΛΗΘΕΝ ΠΥΡΛΑΚΟΣ

Α. Βάματος δωρονίου (ἀρνικας) δρ. 25
σαλικυλλάτου σίδας » 2
ἐλαίου ρυτῆς (πηγάνου) σταγ. 10
μ. κ. τ.

Χρήσιμον εἶνε κατὰ τῶν ρευματισμῶν τῶν μυῶνων, τοῦ ἀρθρίτου καὶ τῶν νευραλγιῶν. Ἐπάλειψε διὰ ποσοῦ ὀλίγου τὰ πάσχοντα μέρη δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας. Οὕτω ἐπαλειφόμενον ὠφελὲι κατὰ τούτων καὶ τὸ δδυνήφατον Πύρλα. Ἀπὸ παύσεως οἱ πόνοι, παύσονται καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ ἱατρικοῦ.

◆◆◆◆◆

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΦΕ

Ὁ καφὲς ὅπως ἀγνωστος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ἐγνώσθη περὶ τὰ 1600 μ. Χ. ἔκτοτε κατ' ὀλίγον ἀπεκατέστη κατὰ τὸν αἶθνα τοῦτον κοινὸς εἰς ὅλον τὸν κόσμον· ἐν δὲ τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι μέ-

χει τινός ὁ καφὲς θεωρεῖται ἐν ταῖς χωρίαις ὡς ποθητὸν ἱατρικὸν ὑπὲρ τῶν ἀσθενῶν· ἤδη ὁμοῦς ἀποκατέστη κοινὸς πανταχοῦ καὶ ἀποτελεῖ συστατικὸν τοῦ λεγομένου πολιτισμοῦ· εἰς πολλοὺς δὲ ὑπάρχει ἀναπόφευκτον ποτόν.

Ὁ καφὲς ἐμπεριέχει πολλὰς καὶ σημαντικὰς ιδιότητας, ἐξ ὧν τοὺς μὲν ὠφελεῖ, τοὺς δὲ βλάπτει.

Περφυγμένος πινόμενος θερμὸς ἢ ψυχρὸς ἢ καὶ τρωγόμενος ξηρὸς, ἐπιφέρει μετ' ὀλίγον φαινόμενά τινα σημαντικὰ· Α'.) διαγίρει τὰς ἐνεργείας τοῦ πνεύματος, ὁ νοῦς ἀποκαθίσταται ζωηρός, αἱ ἰδέαι ἐρχονται εὐκρινεῖς, ἡ μνήμη καὶ ἡ κρίσις ζωογονοῦνται· ἡ ἄρσας, ἡ ἀκοή, καὶ αἱ λοιπαὶ αἰσθήσεις γίνονται εὐκρινέστεραι· διὸ καὶ ὁ καφὲς ἐκλήθη π ο τ ὦ ν τ ῆ ς δ ι α ν ο η τ ι κ ὸ τ ῆ ς.

Β'.) Ἐπιφέρει ἀϋπνίαν, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς μὴ συχνὰ πίνοντας αὐτόν.

Γ'.) Κακουχίαν φρενιτικὴν ἐπὶ τοῦ ἐπιγαστρίου, τρόμον τῶν χειρῶν διαρκοῦντα 3 ἢ 4 ὥρας καὶ δυσχεραίνοντα τὴν γραφήν.

Ταῦτα πάντα τὰ φαινόμενα ἀναφαίνοντα πρὸς πάντας σχεδὸν καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας. Εἰς δὲ τὰς ὑστερικές ἐπιφέρει προσέτι μεγίστην νευρικὴν κακουχίαν· ἐξάπτει τοὺς ὑστερισμοὺς καὶ ἀποκαθιστὰ ταῦτάς ἰδιοτρόπους.

Αἱ τοιαῦται ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἐνεργεῖαι τοῦ καφέ διαρκοῦσι περὶ τὰς 7 ὥρας, ἀρχίζουσαι ὀλίγα λεπτὰ ὥρας μετὰ τὴν πάλιν αὐτοῦ· ὁ δὲ βαθμὸς τῆς ἐνεργείας τοῦ εἶναι τόσον μικρότερος, ὅσον περισσότερον εἶναι τις συνηθισμένος εἰς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ.

Ἐπεταὶ λοιπὸν ἐκ τούτων ὅτι ὁ καφὲς ὠφελεῖ ἰδίως τοὺς ἐργαζομένους νοερῶς καὶ πάντα ἐπιθυμῶντα νὰ ζωογονήσῃ τὰς αἰσθήσεις τοῦ· οἶον Μουσικόν, Ποιητὴν, Ζωγράφον, κλπ. βλάπτει τοὺς υποχονδριακοὺς, ἐν οἷς εἶσι καὶ οἱ λεγόμενοι χολερικοί, καὶ τὰς ὑστερικές γυναῖκας.

Ὁ καφὲς προσέτι πινόμενος μετὰ τὸ φαγητὸν εὐκολύνει τὴν χώνευσιν· διότι ἐνεκεν τῆς πικρότητός του καὶ τῆς θερμότητός του τονίζει τὸν στόμαχον· πινόμενος δὲ πρὸ τοῦ φαγητοῦ ἐλαττώνει τὴν ὀρεξιν. Ὅθεν χρήσιμος ἐστὶ κατὰ τῆς πολυφαγίας.

Εἶναι προσέτι καὶ θρεπτικός· διότι ἐμπεριέχει σημαντικὸν ποσὸν θρεπτικῆς ὕλης, ὡς ὁ χυμικὸς Πεῦν (Peyon) τ' ἀπέδειξε· διὰ νὰ ὑπάρχῃ ὁμοῦς τοιοῦτος πρέπει νὰ μὴν ἐπιφέρῃ ὑπόδεμιν νευρικὴν ταραχήν· διότι αἱ νευρικαὶ ταραχαὶ ἐλαττωνοῦσι τὴν θρεπτικὴν.

ἐνεργίαν αὐτοῦ. Ἐνεκεν δὲ τῆς θρεπτικῆς ταύτης ἐνεργείας εἶναι ἰδίως ἐπωφελὴς εἰς τὰ μικρὰ παιδία, τῶν ὁποίων τὸ νευρικὸν σύστημα δὲν εἶναι εὐαίσθητον· ὅθεν τρωγόμενος μετὰ ἄρτου ἀποτελεῖ ἐξαιρετὸν θρεπτικὸν φαγητόν· ἡ δὲ φύσις τρῶσιν οὕτως τὴν ὀρεξιν τῶν παιδίων εἰς τὸ τοιοῦτον φαγητόν, ὥστε ἐνίοτε προτιμῶσι τὸν καφὲν μετὰ ἄρτου παντὸς ἄλλου φαγητοῦ.

Ὁ καφὲς ἀποκαθίσταται ἔτι θρεπτικώτερος ἐνωμένος μετὰ γάλακτος, καὶ κατὰ τὴν γνώμην τινῶν οὕτως εἶναι θρεπτικώτερος ἐξάκις περισσότερον τοῦ ζωμοῦ τοῦ βοείου κρέατος. Τινῶν ὁμοῦς ὁ στόμαχος δὲν ἀνέχεται τὸν γαλακτοῦχον καφὲν· οἱ τοιοῦτοι τότε πρέπει νὰ τὸν ἀποφεύγωσι· διότι πᾶν τὸ μὴ ἀνεχόμενον ὑπὸ τοῦ στομάχου δὲν εἶναι θρεπτικόν. (Ὅρα καὶ Πραγμασίαν περὶ τοῦ καφέ· Ἰ. Π. Πύρλα καὶ Φοῖβον καὶ Ὑγιεινήν).

ΘΥΜΑΡΗ

ΣΑΥΡΑ ΚΑΙ ΜΟΛΥΝΤΗΡΙ

Εἰς ὅλα τὰ κινούμενα καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἀκίνητα ζῶα (τὰ φυτὰ) τὸ ἄρρεν δίδωκε (ἐπιζητεῖ) τὸ θῆλυ. Μόνον ἡ σαύρα (γούστρα) τὸ θῆλυ δίδωκε τὸ ἄρρεν.

Εἶδος γουστράς εἶναι καὶ τὸ κοινῶς καλούμενον μολυντήρι ἢ πολυντήρι, τὸ ὁποῖον ἐμπεριέχει δριμύτατον δηλητήριον. Ἐὰν πέσῃ ἐντὸς ἀγγεῖου οἴνου δηλητηριάζει τούτον καὶ οἱ πίνοντες ἀποθνήσκουσιν, ἐὰν πέσῃ εἰς φαγητόν, ὁ αὐτός. Τὸ μολυντήριον εἶναι μικρότερον τῆς γουστράς καὶ ἔχει χρῶμα ὑπομέλαν. Εὕρισκεται εἰς τὰς ὅπας τῶν οἰκιῶν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Πρέπει νὰ φονεύεται εὐρισκόμενον εἰς οἰκίας πρὸς προφύλαξιν ἐκ παντὸς κινδύνου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟἶΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Τὰ ἠθικά αἰσθήματα ἐκπηγάζουσι ἐξ ἰδίων ὀργάνων σπλ. αἱ χνικῶν. Ἐκ μὲν τῶν ἐντέρων ἐκπηγάζει τὸ αἰσθημα τοῦ οἴκτου, τῆς συμπαθείας, τῆς ἀντιπαθείας, τῆς ἀποστροφῆς κλπ. Ἐντεῦθεν ἐκ παναρχαιοτάτης ἐποχῆς καὶ αἱ λέξεις εὐσπλαχνία, ἀσπλαχνία, χαλκέντερος κτλ.

Ἐκ τοῦ διαφράγματος, τοῦ καλουμένου φρῆν ἐκπηγάζει τὸ αἰσθημα τῆς συνέσεως, τῆς κρατήσεως τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ ἐκ

τούτων αἱ λέξεις ὁ φρόνιμος, ὁ ἄφρων ἢ εὐφρων, κερδίζουσιν καλῶς. Ἐκ τοῦ ἥπατος καὶ τοῦ σπληνὸς ἐκπηγάζει ἡ μεταλλοχολία καὶ ἡ ὑποχονδρία· διότι τὰ ὄργανα ταῦτα κείνται ὑπὸ τὰς ψευδεῖς πλευράς καὶ τοῦ διαφράγματος.

Ἐκ τῆς καρδίας ἡ ἀγάπη ἡ φιλία ἡ χαρὰ, ἡ ἀνδρεία καὶ ἐκ τούτων αἱ λέξεις: ἐγκάρδιος, μεγαλόκαρδος. Ἐκ τῆς καρδίας ἐκπηγάζει καὶ ἡ δειλία, ὁ φόβος κτλ.

Ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου, ἡ διάνοια ἡ σκέψις, ἡ κρίσις, ἡ ἐπίνοια, ἡ πρόνοια κλπ.

Κατὰ τὴν διαφορὴν ὕψους τῶν ἀτόμων τῆς ὕλης γίνεται ισχυροτέρα ἢ ἀδυνατωτέρα ἡ κατάστασις τῶν ὀργάνων.

Ἡ κατάστασις τῆς ὕψους τῶν ἀτόμων ἐκάστου ὀργάνου ἀποτελεῖ τὴν ἡλικίαν, τὴν κρείσιν, καὶ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν.

Τὰ άτομα ἔχουσι πρὸς ἄλληλα φιλίαν πρὸς τὰ ὁμοειδῆ. Ἐκαστον ὄργανον ἔλκει τὰ ὁμοιοειδῆ άτομα, ὅταν τυγχάνῃ ταῦτα, τὰ ὅποια εὐρίσκονται δισκορπισμένα εἰς τὰς διαφόρους τροφάς, ὧν αἱ μὲν ἔχουσι πλείονα ἢ ἥττονα άτομα. Τούτου ἕνεκεν αἱ μὲν ἔχουσι πλείονα άτομα τροφάς περιέχουσι πλείονας εἰς τὸ ὁμοιοειδές ὄργανον. Τὰ άτομα αὐτὰ ἀποδιώκουσι διὰ τῆς δυνάμεως τῆς ἀντικαταστάσεως τὰ ἑτεροειδῆ.

Διὰ τῆς δυνάμεως ταύτης γίνεται ἡ ἐκλογὴ τῶν καταλλήλων θρεπτικῶν τροφῶν καὶ τῶν καταλλήλων ἐιδικῶν φαρμάκων. Τὰ άτομα ταῦτα ἐρχόμενα εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἀτόμων τούτων ἀποδιώκουσι τὰ ἑτεροειδῆ καὶ γίνεται ἀντικατάστασις μετὰ τῶν ὁμοιοειδῶν ἀτόμων.

Ἐκ τῆς θεωρίας ταύτης εὐχερῶς ἐξηγοῦνται αἱ ἐπικρατούσαι παρὰ τῷ λαῷ αἱ ἐκ παναρχαιότητος ἐποχῆς τοῦ μεγάλου πολιτισμοῦ ἰδέαι, ὅτι πᾶσα τροφὴ ὀργάνου τινος τρωγομένη ἐναποτίθεται εἰς τὸ συγγενές ὄργανον. Οὕτω δοξάζουσιν ὅτι ἡ βρώσις σπληνὸς ἀυξάνει τὸν σπλῆνα, ἡ βρώσις ἥπατος ἀυξάνει τὸ ἥπαρ, ἡ βρώσις ἐγκεφάλου ἀυξάνει τὸν ἐγκέφαλον, τῆς καρδίας τὴν καρδίαν κλπ. Ἡ βρώσις καρδίας λέοντος καὶ ἄλλων θηρίων αὐξάνει τὰς δυνάμεις τῆς καρδίας· διὰ τοῦτο ἔλεγόν οἱ τότε ὅτι ὁ Ἀχιλεὺς ἐτρέφετο μικρὸς ὢν ἐκ μυελοῦ λέοντος.

ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΝΗΠΙΟΥ

Ἄμα τὸ νήπιον ἀρχίζει νὰ ἐννοῇ καὶ νὰ μανθάνῃ ἡ καλὴ μήτηρ ὀφείλει νὰ τοῦ συνειθίσῃ εἰς τὴν καθαριότητα, εἰς τὸ νὰ θά-

νῃ μὴν πράγμα εἰς τὴν θέσιν του, εἰς τὸ νὰ διατηρῇ καθαρὰ τὰ ἐνδύματά του, νὰ μὴν ὁμιλῇ ἀπρεπῶς, νὰ ὑπακούῃ εἰς τοὺς ἀνωτέρους κατὰ ἡλικίαν καὶ ἀξίαν. Νὰ μὴν παίζει καὶ ἀσχημονῇ ἐνώπιον ἄλλων. Νὰ ἐντρέπῃται καὶ νὰ σέβηται τοὺς ἀνωτέρους. Νὰ μὴ τρώγῃ ἐνώπιον ἄλλων καὶ νὰ μὴ μασᾷ. Νὰ μὴν ὑβρίζῃ. Νὰ εἶναι χαρὴν καὶ ὄχι σκυθρωπὸν.

Πρὸς ταῦτα πρέπει ἡ μήτηρ νὰ εἶναι τὸ παράδειγμα.

Πρέπει νὰ τὸ ἐνδύει ἀπλὰ ἐνδύματα, κομψῶς κατασκευασμένα νὰ φιλοκάλως καὶ καθαρὰ. Τὰ καθαρὰ ἐνδύματα καθιστῶσι τὸν παῖδα προφυλακτικόν.

Πρέπει νὰ τῷ ἐπιτρέπῃ νὰ κινῆται ἐντὸς τῆς οἰκίας ἐντὸς τῆς αὐλῆς καὶ τοῦ περιβολίου χωρὶς ν' ἀτακτῇ καὶ ρυπαροῦται.

Νὰ τρώγῃ τὴν πρῶταν, τὴν μεσημβρίαν, τὴν δεῖλην καὶ τὸ ἑσπέρας ἀνάλογον τροφήν.

Νὰ τῷ ἐπιτρέπῃ νὰ τραγοῦσιν, ὅταν ἔχῃ διάθεσιν. Νὰ τῷ διδάσκῃ ἡ μήτηρ τὰς ἀρχὰς τῶν γραμμάτων, καὶ τῆς ὀργανικῆς μουσικῆς, ἐὰν γνωρίζῃ αὐτὴ, μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 7 ἐτῶν.

Ταῦτα πάντα γίνονται καλῶς, ὅταν τὸ παιδίον ἔχῃ φύσιν καλὴν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΝΟΣ

Μεταξὺ πάντων τῶν ζώων ὁ κύων εἶναι ἐν τῶν κυριωτέρων καὶ τῶν ἐντελειωτέρων, καθότι αὐτὸς ἀνήκει εἰς τὸν κύριόν του, συμμορφοῦται μὲ τὰς συνήθειάς αὐτοῦ, γνωρίζων καὶ ὑπερασπιζόμενος τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ· εἶναι πιστὸς βοηθὸς εἰς τοὺς κινδύνους καὶ μέχρι τοῦ θανάτου διαμένει πιστὸς καὶ ἀφοσιωμένος. Ὁ κύων εἶναι τὸ μόνον ζῷον, τὸ ὁποῖον ἠκολούθησε τὸν ἀνθρώπον ἐφ' ὅλης τῆς γῆς τὸσον εἰς τὰ θερμότερα κλίματα, καθὼς καὶ εἰς τὰ ψυχρότερα μέρη τῆς ἀρκτου, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ὑψηλότερων ὀρέων· ἐνίοτε ὡς φίλος ἢ φύλαξ, ἄλλοτε ὡς σὺντροφος εἰς τὰς ὁδοιπορίας αὐτοῦ ἢ εἰς τὰς μάχας παραμένει εἰς τὸ πτώμα αὐτοῦ καὶ φυλάσκει αὐτὸ μέχρις οὗ ἡ πείνα τὸν ἠνέγκασε νὰ εὕρῃ πλησίον αὐτοῦ τὴν τροφήν του· ἄλλοτε φαίνεται ὁ κύων ὡς ὁδηγὸς πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ πάγου τῶν ἁλίων κεκαλυμμένων ἀνθρώπων. Ὁ κύων Barry ὀνομαζόμενος, τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου, ἔσωσε πεντήκοντα περίπου ἀνθρώπων τὴν ζωὴν ἐκθάψας αὐτοὺς ἀπὸ τὰς χιόνας, ὑπὸ τῶν ὁπίων ἦσαν κεκαλυμμένοι· ἀναγγέλλας διὰ κλαυθμῶν τὴν ὑπάρξιν αὐτῶν εἰς τοὺς

μοναχούς της μονής, οίτινες πρὸς διάσωσιν αὐτῶν προσήλθον. Εἰς τὰ ἀρκτικά μέρη καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἀρκτικὴν Ἀσίαν ὁ κύων σύρει τὸ θλιθερὸν ἔλκυθρον εἰς τὰ πάγη τῆς ἀρκτικής ζώνης. Εἰς τὴν Ἰσλανδίαν χρησιμεύει πρὸς ἀλίευσιν τῶν πτηνῶν, καὶ εἰς τινὰς φυλάς τῆς Ἀμερικῆς πρὸς ἀλίευσιν τῶν ἰχθύων· ἄλλοι παχυνθεὶς χρησιμεύει ὡς τροφή εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ κυρίως εἰς τὰς νήσους τῆς Φιρίας. Εἰς πολλὰ μέρη τῆς Γερμανίας εἶνε ὁ Κύων βο-ηθὴς τοῦ χαλκῆως κινῶν διὰ τοῦ ἐντὸς τινός μηχανήματος· θαδί-σματός του τὸν φυστήρα· εἰς δὲ τὰ μαγειρεῖα περιστρέφει τοὺς ὀβελοὺς (σαύβλας), εἰς πολλὰ δὲ μέρη περιερχόμενος ἐντὸς τινός μη-χανῆς ἀναβιβάζει τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων, ὥστε ὁ Κύων εἶνε τῶντι-τοῖς ἀνθρώποις εἰς τὰς πλείστας ἐργασίας σύντροφος καὶ ὠ-φέλιμος βοηθός· ἡ τροφή του εἶνε σύμμικτος ἐκ σαρκὸς καὶ ἄρτου κατὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς περιστάσεις· ἐνίοτε ἀντέχει εἰς τὴν πείναν. Εἰς τὴν Ἰσλανδίαν τρέφεται ὑπὸ ἰχθύων· εἰς τινὰς νήσους τῶν μεσημβρινῶν τόπων εἰς φυτικές μόνον. ὅλας, ἐπαρκούμενος. Ὁ Κύων δὲν εὐρίσκεται πλέον ἐν ἐντελει· ἀγρία καταστά-σις μόνον ἐξηγριωμένος εἰς τὴν νότιον Ἀμερικὴν, ὡς καὶ εἰς τὴν Αἰγύπτου εὐρίσκονται εἰσέτι ἀγέλαι ἐξηγριωμένων κυνῶν, οἵτινες συναγελαστικῶς κυνηγῶσιν, νεαροὶ ὅμως ὄντες ἀν συλληφθῶσι, δεικνύουσι τινὰ υποδοῦλωσιν ὡς δεικνύουσιν οἱ νέοι λύκοι. Οἱ ἐξηγριωμένοι κύνες ἀπαντῶνται εἰς τινὰς πεδιάδας τῆς Βρασι-λίας ὑπὸ γλῆς κεκαλυμμένας, ζῶντες ἐντὸς ὑπ' αὐτῶν ἐσκαμμέ-νων λακκῶν μετὰ τῶν νεογνῶν των, καὶ ἅμα αὐξήσωσιν ὑ-πὲρ τὸ ὅλον μεταναστεύουσιν εἰς ἄλλα μέρη ἵνα κάμωσι νέας ἀποι-κίας· ἐνταῦθα εἰσὶν ἐπικίνδυνον εἰς τοὺς βόσκοντας χοίρους, τοὺς μόσχους καὶ μικροὺς ἵππους, ἐφ' ὧν δομῶσι καὶ οὐ σπανίως προσ-βάλλουσι καὶ τὸν ἴδιον ἄνθρωπον. Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι μετεχει-ρίζοντο τοὺς κύνας εἰς τὰς κυνηγεσίας αὐτῶν καθὼς ἐξάγεται ἐκ τῶν σωζομένων ἀναγλύφων· εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸ ὄνομα κύων σημαίνει ὀνομασίαν ὑβριστικὴν. Καὶ τίς δὲν ἀνακα-λεῖ εἰς τὴν μνήμην καὶ τὰς τῶν κυνικῶν φιλοσόφων σχολάς; Πα-ρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἦτο ὁ κύων περιφρονημένος, καθὼς ἐξάγεται ἐκ-τινῶν ἐν τῇ πεντατεύχῳ βίβλῳ διαφόρων φράσεων· παρὰ τοῖς ἀρ-χαίοις Γερμανοῖς ἦσαν οἱ κύνες εἰς μεγάλην ὑπόληψιν, καὶ ἀφοῦ οἱ Κύμπεροι παρὰ τοῖς Ρωμαίοις 101 πρὸ Χριστοῦ ἐνίκηθησαν, ἦ-σαν ἡττημένοι νὰ ὑποστῶσι μεγάλας ζημίας προελθούσας ἀπὸ πόλεμον κατὰ τῶν Κυνῶν, οἵτινες ἐφύλαττον τὰ πολεμοφόδια τοῦ νικηθέντος στρατοῦ· ἐν ταύτῃ τῇ ἐποχῇ ἐτιμᾶτο ὁ κύων χρή-σιμος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ 6 σελήνια· ἐν ᾧ ὁ ἵππος ἐτιμᾶτο μόνον πέντε.

Ὅστις δὲ ἐκλεπτε κύνα τοῦ κυνηγεσίου ὑπαχρεοῦτο φοραθεῖς ἐπὶ τῇ κλοπῇ του νὰ φιλήσῃ δημόσιως τὰ ὀπίσθια τοῦ κυνός καὶ νὰ πληρώσῃ διὰ ποιήν 7 σελήνια. Αἱ Κανόριοι νῆσοι ἔλαβον τὸ ὀ-νομα τῶν ἀπὸ τοῦ κύνας, καθὼς ἐξάγεται ἀπὸ τὸν Πλίνιον, κα-θὼς καὶ διάφορα φυτὰ, ὅντα εἰς κοινὴν χρῆσιν φέρουν τὸ ὄνομα τοῦ κυνός. Κυνάκανθα, Κυνάδατος, Κυνάρα, Κυνώγλωσσον, Κυ-νόκεντρον, κλπ. ὅμοια ὑπάρχουσι καὶ εἰς ἄλλας γλώσσας.

Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ χρησιμεύει τὸ δέρμα του κατὰ τὸ εἶ-δος αὐτοῦ κατὰ τὴν τοῦ δέρματος ποιότητα κατὰ τὴν λεπτότη-τα τῶν τριχῶν αὐτοῦ πρὸς κατασκευὴν διαφόρων πραγμάτων διὰ τὰς πλέον ποικίλας ἀνάγκας τοῦ βίου. Τὰ ὅσα καὶ οἱ τίνοντες αὐτοῦ πρὸς κατασκευὴν πηκτῆς καὶ αἱ τρίχες πρὸς πλήρωσιν ρωμῶν, πρὸς πλοκὴν σχοινίων, ζωγραφικῶν χρωσμάτων καὶ γραφί-δων. Τὸ λίπος αὐτοῦ χρησιμεύει πρὸς περιάλειψιν μηχανῶν. Πρό-τερον θεωρεῖτο τὸ πάχος αὐτοῦ ὠφέλιμον κατὰ τῆς φθίσεως· αἱ μεγάλαι καὶ μαλακαὶ τρίχες κυνῶν τινῶν ῥαμίνται ἐπὶ ὑδάματος καὶ τούτου φορεμένου κατὰσάρκα θεωρεῖτο ὠφέλιμος κατὰ ρευμα-τικῶν ἐνοχλήσεων. Εἰς τῆς Περουβίαν συμβαίνουσας τινὲς ἐκλεί-ψεως τῆς Σελήνης δαίρουσι τοὺς κύνας ἀνηλεῶς μέχρις οὗ ἡ ἐκλεί-ψις παρέλθῃ, ἀπ' ἐναντίας δὲ οἱ Ἰνδοὶ ἀπεθίωσαν τοὺς κύνας, καὶ μεταχειρίζονται τὰ κρᾶνιά αὐτῶν ὡς μουσικὰ ὄργανα, ἐμφυ-σῶντες ἐντὸς αὐτῶν κατὰ τὰς ἱερὰς τελετὰς.

Ἡ πρὸς τὸν κύριόν του πίστις τοῦ κυνός εἶνε παραδειγμα-τικὴ. Ἐμμεῖς κύων ὀλακτῶν θρηνωδῶς ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ κυρίου του νήστῃς μέχρις οὗ ἀπέθανεν ἐκ τῆς πείνης. Ἰστοροῦσιν ὅτι ὁ κύων καὶ ὁ ἵππος τοῦ Σκεντέρμπεκ λυπούμενοι ἔμεινον νήστεις, ἀφ' ἧς ἀπέθανεν ὁ κύριός των καὶ εἰς ἀπέθανον ἐκ πείνης.

Πολλοὶ κύνες ἐπιτεθέντες κατὰ δολοφόνων ἐσώσαν τὸν κύριον αὐτῶν.

ΨΥΧΩΦΕΙΑ

Ἀξίωμα τῶν στοικῶν φιλοσόφων ἐστὶ τὸ
ἐνέχου καὶ ἀπένεχου.

Ἴατροί μὲν πολλοί, ἔργῳ δὲ πᾶγχυ βαιοί,
(Ἱποκρ. Νόμοι)

Ἴατρε, σὺν Ἀθηνᾷ τὴν χεῖρα κίνει.

Οὐ πᾶν ἀνθρώποισι διακριθὲν ἔστι νόημα,
ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦτο ἐτέροις γέλως.

(Λουκ. ἐπιγραμμα)

Ἀπὸ μὲν νόσων νοσοῦσιν οἱ πλησιάζοντες,
ὕπὸ δὲ ὑγίαιας οὐδεὶς ὑγιάζεται. (Ἀριστοτέλ.)

Ὁ μὲν καλὸς ἄνθρωπος τέρπεται ὅταν ποιῇ ἔργα καλὰ, ὃ
δὲ κακὸς λυπείται καὶ μελαγχολεῖ. Τέρπεται ὅμως, ὅταν βλά-
πη καὶ ζημιόνη ἄλλαν καὶ μάλιστα σχετικόν του.

ΤΕΡΨΙΝΟΑ

Γεννῶνται ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων ὁ νοῦς φύσει εἶναι προσηλω-
μένος εἰς μίαν ἰδέαν ἢ εἰς ἓνα πόθον. Ὁ μὲν σκέπτεται πρὸς ἀ-
πόκτησιν περιουσίας ὑλικῆς καὶ πρὸς τοῦτο ἀποβλέπει πᾶσα πρᾶ-
ξις του. Οὗτος διακρίνει μόνον ὡς καλὸν πᾶν ὃ, τι συντελεῖ πρὸς
αὐξήσιν τῆς περιουσίας του. Δὲν δύναται γὰρ κρίνῃ τὸ ἀπολύτως
καὶ σχετικῶς καλὸν ἐκ τοῦ κακοῦ. Τὰ πάντα ἐπίσης θεωρεῖ. Ὁ
τοιοῦτος καὶ ὡς ἰδιώτης καὶ ὡς ἄρχων εἶναι ἄχρηστος· γίνεται ἐπὶ
τέλους ἐπιβλαβὴς εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους.

Εἰς τινὰ Δημοτικὴν ἐκλογὴν, καθ' ἣν ὑπῆρχαν εἰς ὑποψήφιος
Δήμαρχος, ὅστις ἐστέρειτο τοῦ ὀρθῶς σκέπτεσθαι, τοῦ προνοεῖν
καὶ ἐπινοεῖν, εἶχεν ὅμως τὸ αἶσθημα τοῦ ἀποκτᾶν περιουσίαν, ὃ
ἀντίπαλός του ὑπεσχέθη δοῦναι, θέσιν παρέχουσαν πλείστας ὑ-
λικὰς ὠφελείας, ἀν ἐνικᾶτο. Οὕτω πεισθεὶς ἐχαλάρωσε τὰς
ἐνεργείας του κατὰ τὰς ἐκλογάς καὶ ὁ ἀντίπαλός του κερδίσας, οὐ
μόνον τὴν ὑποσχεθεῖσαν ὠφελείαν δὲν τῷ παρέσχεν, ἀλλὰ καὶ κα-
ταπίεξε αὐτὸν ἀπωλέσαντα μέρος τῆς περιουσίας του, καὶ τοῦτο
διότι τὸ πνεῦμα τῆς ὑλικῆς ἀποκτήσεως ἡμπόδιζε αὐτὸν ἀπὸ
τοῦ ὀρθῶς σκέπτεσθαι τὸ προνοεῖν καὶ τὸ ἐπινοεῖν.

Τὸ μὴ ὀρθῶς σκέπτεσθαι καὶ ἡ ἀχαριστία ὁμοῦ, πρᾶτ-
τουσι τὰ μεγαλείτερα ἐγκλήματα, διότι εἰς ἀμφοτέρω λείπει ἡ
συνείδησις καὶ ἡ αἰδῶ καὶ πᾶν εὐγενὲς αἶσθημα. Ἀρμόζουσι ταῦ-
τα εἰς τοὺς χυδαίους.

Ὅταν ταῦτα ἔχωσι βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορες, τότε ἐπέρ-
χεται διχασμὸς μετὰ τοῦτων καὶ τῆς μέσης τάξεως τοῦ λαοῦ,
ἥτις εἶναι ἰσχυρὰ, ἀκατάβλητος καὶ ἐπιβλητικὴ. Αὕτη ἀνατρέπει
τυράνους καὶ αὐτοκράτορας· διότι κρατεῖ ταῦτα ἐν χερσὶ,
ἀλλὰ νοῦν οὐκ ἔχει. Ἡ χειρίστη ἐξουσία εἶναι ἡ τοῦ αὐτοκράτο-
ρος. Ὁ λαὸς θεωρεῖται ὡς κτῆμα τῶν ὀρέξεων αὐτοῦ.

Οἱ ἄρχαιοι τὸν αὐτοκράτορα ἐκάλουν τύραννον.

Ὁ τύραννος ἐκλήθη αὐτοκράτωρ ἐπὶ Ῥωμαίων, ὅπερ σημαί-
νει αὐθαίρετος βασιλεὺς, ὡς δῆλον γίνεται ἐκ τοῦ Ὀμήρου καὶ
μετὰ τοῦτον ἐκ τοῦ Δημοσθένους.

«Εἷς καὶ τῆς βασιλευδίας» (Ὀμηρος)

«Βασιλευδὸς καὶ τύραννος ἕκαστος ἐχθρὸς ἐστὶ ἑλευ-
θερίᾳ καὶ νόμοις». (Δημοσθένης)

ΧΡΗΣΙΜΑ

Τρόπος τοῦ κολλᾶν τὰ πῆλυνα καὶ ὑάλινα
ρηχθέντα ἄγγεα.

Εἷς τινὰς οἰκίας εὐρίσκεται ἐρπετόν τι ζῶον, καλού-
μενον κοινῶς μίξοσαλίγκαρος (ἐλῖξ χειρῆτος). Ἐπὶ τῆς ἀκρας τοῦ
σώματος αὐτοῦ εὐρίσκεται κύστις πλήρης ἐκ πάχους καὶ ἐκ κό-
λας τινος πηκτώδους, ἐχούσης χρῶμα λευκόν διὰ τῆς ὕλης ταύ-
της, ἐὰν ἀλειφῶσι τὰ διαρρηχθέντα μέρη, καὶ προσαρμωσθῶσιν
καλῶς, ἀφηνόμενα οὕτως μέχρις οὗ ἡ ὕλη ἀποξηρανθῇ, προσκαλ-
λῶνται τόσοῦτον στερεὰ, ὅσον δι' οὐδενὸς ἄλλου τρόπου· ἐνίοτε
ἀλλαχοῦ διαρρηγνύεται τὸ ἄγγος καὶ ὄχι εἰς τὸ συγκολληθὲν
μέρος.

Τὸν τρόπον τοῦτον τῆς συγκολλήσεως ἀναφέρει γαλλικὴ τις
ἐφημερίς ὡς νέαν ἐφεύρεσιν. Ἀλλ' ἡμεῖς προσθέτομεν ὅτι τὴν ἰδίᾳ

τητα ταύτην τοῦ πάχους τοῦ τοιοῦτου σαλιάγκου ἐγνωρίζαμεν ἐκ μικρᾶς ἡλικίας, μαθόντες τοῦτο ὑπὸ τινος συγγενοῦ μας γλύπτου, ὅστις ἐρωτηθεὶς μίαν ἡμέραν πῶς οἱ παλαιοὶ ἐκόλλουν τὰ τεμάχια τῶν διαρρηγνυμένων μαρμαρίνων ἀγαλμάτων, εἶπε ὅτι μεταχειρίζοντο τὸ πάχος τοῦ γυμνοῦ σαλιάγκου, τὸ ὅποιον ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ κολλᾷ πολὺ ἰσχυρῶς τὸ μάρμαρον.

Τρόπος πρὸς ἀποκατάστασιν των ὑποδημάτων ἀδιαβρόχων.

Λάβε ἑλαιοῦ λίνου μέρη	1000
πάχους προβάτου	250
κηροῦ λευκοῦ	180
ρητίνης	125

Ἐνῶσον ἅπαντά διὰ θερμότητος ὥστε νὰ βράσωσιν ὁμοῦ. Διὰ τοῦ μίγματος τούτου, ἐνῶ εἰσέτι εἶνε θερμὸν, ἀλείφονται τὰ ὑποδήματα διὰ ψήκτρας· οὕτω δύναται τις νὰ μὲνῃ πολὺν καιρὸν ἐν ὕδατι μὲ τὰ ὑποδήματά του δίχως νὰ αἰσθανθῇ ὑγρασίαν.

Μίγμαμα προφυλάττον ἐκ τοῦ πυρός

καὶ ὕδατος τὰ στεγνάσματα

Λάβε ἀργίλου μέρη	7
ἄμμου	1
κόπρου ἵππου	1
τιτάνου ἀσβεστοῦ	1

Πρόσθετε ὕδατος ποσὸν καὶ ἔνῶσον καλῶς πάντα ὑπὸ σύστασιν κεραμοτρίδος (ὡς κερασάνι)· εἰτα διὰ μυστηρίου ἀλείψον τὴν ἐπιφάνειαν ὑπὸ πάχος ἡμισείας δακτύλου· τὸ μίγμα τοῦτο ἀποξηρανθὲν δὲν προσβάλλεται ὑπὸ τοῦ ὕδατος οὔτε ὑπὸ τοῦ πυρός· οὕτω δύναται τις ν' ἀλείψῃ στέγας καὶ ἄλλας ὑπαίθρους ἐπιφανείας.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΜΙΚΡΑ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ

Περὶ Γάλακτος.

Τὸ γάλα συνίσταται ἀπὸ τρεῖς οὐσίας, ἅτοι ἀπὸ Βούτυρον, Τυρόν καὶ Ὅρρον (τυρόγαλον). Ἡ ἀναλογία τῶν τριῶν τούτων ὁλῶν διαφέρει δὴλ. ἄλλοτε περιέχει περισσότερον μέρος ἐκ τοῦ ἑνὸς καὶ ἄλλοτε ἐκ τοῦ ἄλλου, ἀναλόγως τῆς τροφῆς, τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ ἔτους καὶ τῆς ἡλικίας.

Τὰ γαλακτοφόρα ζῶα πρέπει νὰ ἀλμύγωνται κατὰ 12 ὥρας, ἅτοι τὴν πρωίαν καὶ τὴν ἑσπέραν. Τὸ γάλα τῆς πρωίας εἶνε καλλίτερον ἀπὸ τὸ τῆς ἑσπέρας, ἐνεκα τῆς ἀναπαύσεως τῶν ζώων. Τὰ εἰς βουνάδεις καὶ λοφώδεις τόπους βόσκοντα ζῶα παράγουσι γάλα ὀλιγώτερον μὲν, καλλίτερον δὲ, διότι δίδει βούτυρον καὶ τυρόν καλλιτέρας ποιότητος.

Τὸ γάλα ἀπαιτεῖ μεγίστην καθαριότητα, διότι πᾶσα ὁσμὴ μεταδίδεται εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ παραγόμενα βούτυρον καὶ τυρόν, ἐξ ὧν δι' οὐδενὸς τρόπου ἀφαιρεῖται. Διὰ ταῦτα καὶ τὸ γαλακτοστάσιον πρέπει νὰ εἶνε εὐαερόν, καθαρὸν καὶ μακρὰν τῶν ἀποπάτων καὶ τῶν ἀκαθάρτων ὁδῶν. Τὰ γαλακτοδοχεῖα, αἱ χεῖρες καὶ τὰ ἐνδύματα τοῦ ποιμένου ἢ γαλακτεργάτου καθαρῶτα α'. (Περὶ τῆς υγιεινῆς τοῦ γάλακτος δεῖα Συνέκδ. Ὑγιεινὴν καὶ ἀΦοίβον.)

Περὶ βουτύρου.

Τὸ γάλα πρέπει νὰ τίθεται εἰς βαθέα ξύλινα ἀγγεῖα (κάδους) καὶ εἰς μετρίαν θερμοκρασίαν, ἄχρις οὗ διαχωρισθῇ ἡ ὀρώδης ὕλη, ἥτις τὸ μὲν καλοκαίριον γίνεται ἐν τῷ διαστήματι τῆς νυκτός, τὸν δὲ χειμῶνα γίνεται μετὰ 2 ἕως 3 ἡμέρας. Ἐν καιρῷ θέρους δὲν πρέπει νὰ φυλάσσεται τὸ γάλα πολλὰς ὥρας διότι δέυνιζει (α).

(α) Διὰ νὰ μὴ δέυνιζῃ ταχέως τὸ γάλα ἐν καιρῷ καλοκαιρίου, συνηθίζουσι τινες νὰ θέτωσιν ἐντὸς αὐτοῦ δεδεμένον πανίον, ἔχον τετριμμένον κάρβουνον. Τὸ γάλα δὲν πρέπει νὰ τίθεται εἰς χάλκινον ἀγγεῖον, ἢ τιθέμενον δὲν πρέπει νὰ μὲνῃ πολὺ καὶ μέλιστα, ὅταν ᾖναι ἀγάνωτον, διότι ἀποκτᾷ δηλητηρίον ἐκ τοῦ δεξιδίου τοῦ χαλκοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν δηλητηριάζεται καὶ οἱ τρέγοντες τοῦτο.

Ἀφοῦ μείνῃ ὥρας τινὰς ἀναβαίνει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ τὸ ἀνθος (καϊμάκι), ὅπερ ἔχει πολλὴν ἀξίαν καὶ χάριν, τρωγόμενον μετὰ ζαχαρώδους.

Ἐξαγωγή Βουτύρου.

Ἀφοῦ ἀποχωρισθῇ ἡ ὀρρώδης ὕλη, ὁ βουτυρεργάτης θέτει ἐν τῷ κάδῳ ξύλινον κυλινδρικὸν ἐργαλεῖον, τὸ ὅποιον ἔχει στερεοὺς ξυλίνους ἀξονας καὶ ὅπας καὶ μετὰ τὸ ὅποιον κινεῖ τὸ γάλα πολλὴν ὥραν διὰ τῶν χειρῶν, ἐκ τῶν ἀνω πρὸς τὰ κάτω καὶ τ' ἀνάπαλιν. Ἡ ἐργασία αὕτη καλεῖται **θέρωνειν** καὶ οὕτως ἐξάγεται τὸ βούτυρον, τὸ ὅποιον μένει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ γάλακτος. Μαζεύει τοῦτο καὶ τὸ ρίπτει ἀμέσως ἐντὸς ψυχροῦ ὕδατος, ὅπου συνεχῶς πιέζει τοῦτο, ἄχρις οὗ ἀποβάλλῃ τὸ ἐναπομαίναν ὀρρώδες μέρος. Ἐπομένως ἀλατίζει τοῦτο καὶ τὸ θέτει εἰς δοχεῖα. Ἀλλὰχού θέτουνσι τὸ γάλα ἐντὸς κάδου, τὸν ὅποιον κινουσι σφοδρῶς καὶ διαρκῶς.

Κατασκευὴ τυροῦ.

Ὁ καλὸς τυρὸς πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ τὸ βούτυρον τοῦ γάλακτος ὅλον ἢ τὸ πλείστον (νὰ ᾖνε ἄδαρτος). Ὁ τυρὸς δὲν πηγνύεται, εἰὰν ὁ τυροποιὸς δὲν κάμῃ χρῆσιν ἑνὸς τῶν ἐξῆς δύο, δηλ. ἢ φύτου τινος τῆς καλουμένης Γαλακτίδος (γαλαξίδος), ἢ τῆς ἐν τῷ στομάχῳ τῶν θηλαζόντων ἀμνῶν ὕλης καλουμένης (τυτιάς), τὴν ὅποιαν οἱ ποιμένες προτιμῶσι, καὶ τὴν ὅποιαν πλύνουσι καὶ ξηραίνουσιν. Ταῦτης, ἀναλυομένης εἰς γλιερὴν γάλα, κάμνουνσι χρῆσιν μικρὰς ἢ μεγάλης ποσότητος, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους φύσεως καὶ τῆς ποσότητος τοῦ γάλακτος. Οὕτω πᾶλιν τοὺς τυρόν, καὶ τὴν καλουμένην τουρκιστὶ Γιαούρτην, ἢ ὅπερ εἶνε τυρὸς μετὰ τοῦ ὀρροῦ. Οὕτως ἔχει καὶ ἡ στάλπη καλουμένη, ἥτις εἶνε τυρὸς μετὰ τοῦ ὀρροῦ πρὶν ἀποχωρισθῇ ἐκ τοῦ ὀρροῦ.

Ὅπως δὲ ἀποχωρίσῃ τὸν ὀρρόν ἀπὸ τοῦ γάλα οὗ τυροποιεῖ θέτει τὸ γάλα ἐντὸς λέβητος· τὸν δὲ λέβητα ἐπὶ πυρᾶς μετρίας θερμοκρασίας, ἥτοι μέχρι 25 βαθμῶν. Τὸν βαθμὸν τοῦτον τῆς θερμοκρασίας διακρίνει διὰ τοῦ ἀγκῶνος τῆς χειρὸς ὁ ἐμπειρὸς τυροποιός. Συγχρόνως θέτει ἐντὸς πανίου ἀνάλογον ποσότητα πυτιάς, τὴν ὅποιαν βυθίζει εἰς τὸν λέβητα, τρίβων αὐτὴν διὰ τῶν δακτύλων του, καθαρῶν καὶ ἀόσμων ὄντων. Ἡ ἐν τῷ πανίῳ πυτιὰ ἀναλύεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ διανέμεται πανταχοῦ, ἀνακινουμένου τοῦ γάλακτος. Ἐπομένως καταβιβάζει τὸν λέβητα καὶ τὸν ἀφίνει ἄχρις οὗ ψυχρανθῇ ὀλίγον. Ἀκολουθῶς διὰ ράβδον ἔχουσης ὀριζοντίους ξυλίνους γραμμάς ἢ ἀξονας, ἢ διὰ τῶν χειρῶν